

den Taler paa Hjerte, som har beklaget sig over, at jeg ikke havde begjært nogen Sum til at forberede en Kirkeforfatning. Den samme ærede Taler har troet, at det havde været rigtigere, at Cultusministeren forelagde den Commission, som sammenkaldes, et Lovudkast, end at det overlades til den selv at gjøre sine Forslag. Derfor Tilfældet var det, at jeg ved Hjælp af denne Commission ventede at faae et Udcast til en egentlig Kirkeforfatning, saa vilde denne Bemærkning have sin Berettigelse, men det venter jeg ingenlunde. Jeg vil blot have, at denne Commission skal sættes istand til at gjøre sine Forslag om hvad den finder tjenligt til, ubestridet den ved Grundloven hjemlede Religionsfrihed, at befæste Folkekirken og fremme dens gavnlige Virksomhed. Der kan komme forskjellige Forslag i den Retning fra Commissionen, og jeg har heller ikke givet slip paa at forelægge den visse enkelte Spørgsmaal, den kunne faae Interesse for vore kirkelige og borgerlige Forhold, men at forelægge den et gennemarbejdet Udcast til en Kirkeforfatning er Noget, jeg paa ingen Maade har feet mig istand til, og som jeg heller ikke troer skal tilveiebringes ved Hjælp af denne Commission. Naar man frygter for, at denne Commission skal standse Rigsdagens lovgivende Virksomhed med Hensyn til de geistlige Anliggender, saa troer jeg i alt Fald, at Beroligelser herimod maa ligge deri, at denne Commission kun kan komme til at vare kort. Jeg venter, at den skal sammentræde i Begyndelsen af næste Aar, og at den skal være sluttet, inden Finantsaaret er ude; det Sidste anser jeg dog ikke for aldeles afgjort, og jeg antager derfor, at det var muligt, at der, efterat Commissionen var sluttet, endnu kunde være Udgifter tilbage, som hidrørte fra denne Commissions Medsættelse, f. Ex. til Trykning af dens Arbejder, og det var alene med Hensyn dertil, at jeg vilde anmode den høitærede Rigsdag, for Diebliffet det høitærede Thing, om, at der maa blive bevilget en maadelig Sum til at supplere de Udgifter, som ikke maatte være medgaaede i indværende Finantsaar. Derved synes det ogsaa, at alt det Haab og al den Frygt, som er udtalt med Hensyn til Commissionens formodede Langvarighed, maa falde bort. Jov-

rigt have vi vistnok mange Exempler paa Commissioner, der have været længe, men jeg troer ogsaa, at man altfor eenfaldigt lægger Mærke til disse langvarige Commissioner. Vi have ogsaa havt Commissioner, angaaende omfattende Arbejder, som have fuldført deres Hverv i en kort Tid, men disse Commissioner ere blevne meget lidt bekjendte, fordi de have faaet et saa kort Liv; man har kun erfaret meget lidt om, at saadanne Commissioner vare til. Det er iøvrigt ogsaa en Erfaring, at, naar en Commission bestaaer, ikke blot af Mænd, der ere bosatte her, men ogsaa af Mænd, som kaldes hertil fra Provindserne, saa vil Commissionen nogenlunde hurtigt blive bragt tilende, fordi der er en kraftig Opfordring for disse Mænd til at slynge sig med at blive færdige, og ogsaa for de andre Medlemmer af Commissionen til at befordre dette. Hvad en æret Taler har udtalt om den københavnske Geistlighed, troer jeg ikke fortjener videre Svar end det, der allerede er givet.

Formanden: Der er forlangt Afslutning af Forhandlingerne af følgende Medlemmer: Theill, J. J. Nielsen, Jung, Schovelin, Høier, Mathiasen, Kayser, Rosenørn, Sonne, Jengerslev, Raben, P. Knudsen, Andresen, P. Hansen (Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds) og Johansen.

Det vedtoges derpaa med 38 Stemmer mod 37, at Afslutning ikke skulde finde Sted, men, da Forskellen i Stemmetallet var saa ubetydelig, lod Formanden Spørgsmaalet sætte under Afstemning ved Navneopraab, hvorved det, som nedenstaaende Liste nærmere udviser, med 52 Stemmer mod 40 vedtoges at afslutte Forhandlingerne.

Ja.

Ballentin; Wiborg; Wilkens; Winther, G.; Drøstleff; Østergaard; Aagaard; Andersen, B.; Andresen; Boesen; Bohr; Broedborff; Casse; Christensen, C. A. F.; Christensen, J.; Eiler; Fischer; Hage, A.; Hage H.; Hall; Hansen, M.; Hansen, P. (Kjøbenhavns A. 4); Høier; Jacobsen; Jensen, Chr.; Jengerslev; Jung; Kayser; Knudsen; Lindhart;